

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

2 FÉVRIER 1960.

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention européenne concernant la sécurité sociale des travailleurs des transports internationaux, signée à Genève, le 9 juillet 1956.

AMENDEMENT PRÉSENTÉ PAR M. DRÈZE.

Art. 2 (nouveau).

Ajouter un article 2(nouveau) ainsi conçu :

« Pour l'application des dispositions de l'article 4 de la Convention, l'institution du lieu de séjour est la Caisse auxiliaire d'assurance maladie-invalidité. »

JUSTIFICATION.

L'article 4, § 2, de la Convention stipule que :

« 2. En ce qui concerne les prestations en nature, les §§ 2, 3 et 4 de l'article 3 de la présente Convention sont applicables par analogie. »

Le Conseil d'Etat fait observer à ce propos qu'« en matière d'accidents du travail, l'article 4 de la Convention renvoie, pour ce qui concerne les prestations en nature, aux §§ 2, 3 et 4 de l'article 3.

» Aux termes de l'article 3, § 2, « les prestations en nature immédiatement nécessaires sont servies par l'institution du lieu de séjour ».

» Or, la Belgique ne connaît pas d'institution pour le service des prestations en nature dues aux victimes d'accident du travail, celles-ci devant être supportées par l'employeur.

» Cette disposition de la Convention déroge donc à la réglementation belge en matière d'assurance maladie-invalidité. Il y aurait lieu de désigner l'institution d'assurance maladie qui, en Belgique, sera chargée d'assurer le service des prestations en nature aux victimes d'accident du travail.

» Cette désignation pourra se faire soit par le texte de la loi portant approbation, soit par le Roi en vertu d'une disposition spéciale qui devrait être insérée, à cette fin, dans le projet de loi portant approbation. »

Voir :

331 (1958-1959) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

2 FEBRUARI 1960.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het Europees Verdrag betreffende de sociale zekerheid van arbeiders werkzaam bij het internationaal vervoer, ondertekend op 9 juli 1956, te Genève.

AMENDEMENT VOORGESTELD DOOR DE HEER DRÈZE.

Art. 2 (nieuw).

Een artikel 2(nieuw) toevoegen, dat luidt als volgt :

« Voor de toepassing van het bepaalde in artikel 4 van het Verdrag is het orgaan van de verblijfplaats de Hulpkas voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit. »

VERANTWOORDING.

Artikel 4, § 2, van het Verdrag bepaalt :

« 2° Ten aanzien van de verstrekkingen zijn de §§ 2, 3 en 4 van artikel 3 van dit Verdrag van overeenkomstige toepassing. »

De Raad van State merkt hierbij het volgende aan : « Inzake arbeidsongevallen verwijst artikel 4 van het Verdrag, ten aanzien van de verstrekkingen, naar de §§ 2, 3 en 4 van artikel 3.

» Krachtens artikel 3, § 2, « worden de terstond noodzakelijke verstrekkingen verleend door het orgaan van de verblijfplaats ».

» België kent echter geen « organen voor verstrekkingen aan door een arbeidsongeval getroffen arbeiders »; die verstrekkingen komen ten bezware van de werkgever.

» Deze bepaling van het Verdrag wijkt dus af van de in België geldende algemene regeling inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering. Hier zou moeten worden gezegd, welk ziekteverzekeringsorgaan in België zal worden gelast « verstrekkingen » te verlenen aan door een arbeidsongeval getroffen arbeiders.

» Dit orgaan kan worden aangewezen, of wel door de tekst van de wet tot goedkeuring van het Verdrag, of wel door de Koning krachtens een bijzondere in de wet tot goedkeuring in te voegen bepaling. »

Zie :

331 (1958-1959) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

Actuellement, dans le cadre de la Convention européenne (règlements n°s 3 et 4 sur la sécurité sociale des *travailleurs migrants*), la charge d'assurer le service des prestations en nature aux victimes d'accidents du travail incombe à la Caisse auxiliaire d'assurance maladie-invalidité.

En effet, aux termes de l'article 29 du règlement n° 3 précité, ces prestations sont servies par l'institution du lieu de séjour ou de résidence. A l'annexe III du règlement n° 4, la Caisse auxiliaire d'A.M.I. est désignée nominativement pour servir ces prestations en Belgique.

Les dispositions de l'article 4 de la Convention étant identiques à celles de l'article 29, mentionné ci-avant, il ne se conçoit pas que pour l'application de la Convention européenne concernant la sécurité sociale des travailleurs des transports internationaux, la charge d'assumer le service des prestations en nature soit confiée à un autre organisme.

Dans ces conditions, il serait tout indiqué de désigner la Caisse auxiliaire d'A.M.I. comme institution du lieu de séjour dont question aux articles 3 et 4 de la Convention.

De plus, afin de ne pas retarder l'application de la Convention, il serait souhaitable de faire cette désignation dans le texte de la loi portant approbation de la Convention.

In het raam van het Europees Verdrag (reglementen n^{rs} 3 en 4 betreffende de sociale zekerheid van de *migrerende arbeiders*) valt het verlenen van verstrekkingen in natura aan de slachtoffers van arbeidsongevallen thans ten laste van de Hulpkas voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

Volgens artikel 29 van voornoemd reglement n° 3 immers worden die verstrekkingen verleend door het orgaan van de verblijfplaats. In bijlage III van het reglement n° 4 wordt de Hulpkas voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit met name aangewezen voor het verlenen van die verstrekkingen in België.

Daar bij artikel 4 van het Verdrag hetzelfde wordt bepaald als in voornoemd artikel 29, is het ondenkbaar dat voor de toepassing van het Europees Verdrag betreffende de sociale zekerheid van arbeiders werkzaam bij het internationaal vervoer een ander orgaan wordt belast met het verlenen van de verstrekkingen in natura.

Het ware derhalve volkomen logisch de Hulpkas voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit aan te wijzen als orgaan van de verblijfplaats, waarvan sprake in de artikelen 3 en 4 van het Verdrag.

En om de toepassing van het Verdrag niet te vertragen, ware het ook wenselijk dat die aanwijzing geschiedt in de tekst van de wet houdende goedkeuring van het Verdrag.

R. DRÈZE.
L. MARTENS.
L. D'HAESELEER.
R. de LOOZE.
